HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לחמימר אמר אף אינו ממעט חלק בכורה. פותח טומטום שנקרע ומעמא זכר אם הוה פתוח ואינו בכור וכל נכסי האב מעמא מניס והן שלנה בניס בכור ופשוט וטומטום חולקים הנכסים מחלה לשלשה חלקים כאילו אין כאן כי אם בכור ופשוט וטומטום כמאן דליתיה ומניע לחלק הבכור שאם מיום ג' חלקים לפי שהבכור נוטל פי שניס בפשוט ומעמא חלק בכורה שלשה מניס מוזיס וחולקים השאה מניס הנותרים בין שלשתן ומעמא הבכור נוטל חמשה מניס והטומטום והפשוט נוטלין כל אחד שני מניס אבל אי הוה ממעט לא היה נוטל הבכור אלא מרבעה וחצי מניס פי שניס כנגד כל אחד דניהי לאימא ממעט חלק בכורה אבל חלק פשוט ואימא ממעט מיהא חלק בכורה: **מאי טעמא וילדו לו בנים.** והיה הכי הבכור מי שהוא בן בשעת לידה חולק הבכור כנגדו חלק בכורה וממעט לאחר בכורה מן הבכור דסכי משמע קרא כנגד הבניס משעת לידה יטול חלק בכורה דהיינו חלק גדול ולא נחשוב טומטום עמהם שלא יטול הבכור אלא כנגד בניס מהם דכשהן מרובין ממעיט חלק בכורה: **אף אין אמו נמי כמיב ותלד טומטום שבועיים.** יולדת טומטום היא ולא נקבה דכתיב ותלד זכר ואי אפשר לומר שילדה זכר ונהפך לנקבה: **אף אינו נימול לשמנה.** לאחות שבת כדלהלן (שבת דף קלב.): **וביום השמיני ביום** לאחר שבת: **המפלת טומטום.** וכל זמן שלא נקרע מספקינן ליה בזכר ונקבה: **תנאי היא.** אם נקרע ומעמא זכר או וגם לא שבועיים אם נמלא נקבה דכתיב וילדה זכר וטומטום וכסי נמי כתיב ואם נקבה תלד וטומטום שבועיים[ט]. יולדת טומטום היא אע"פ שאינה רוא